

Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Молодь і технічний прогрес в АПВ». 2024 традиції. Співробітники лояльні до компанії протягом усього життя (інститут «довічного найму») і ставляться до компанії як до «виробничої сім'ї». Питання розвитку азіатської моделі КСВ відкрито ставляться на щорічних заходах щодо КСВ, на яких обговорюються ключові питання та нові ідеї щодо КСВ для бізнесу та уряду, з метою побудови стратегії сталого розвитку бізнесу в Азії.

Список використаних джерел

1. Антощенко В.В., Дейнега М.В. Історико-теоретичні аспекти корпоративної соціальної відповідальності / Вчені записки: зб. наук. пр. / Київ. нац. екон. ун-т ім. Вадима Гетьмана. Київ: КНЕУ, 2023. Вип. 30. С. 6-14.
2. Антощенко В. В., Дейнега М. В. Соціальна відповідальність українського агробізнесу в умовах війни. STUDIA SLOBOZHANICA. Матеріали всеукраїнської науково-методичної конференції «Слобожанський гуманітарій - 2023». Харків: ДБТУ, 2023. С. 12-19.
3. Антощенко В. В., Дейнега М. В. Етика та комплаєнс компанії Астарта. Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Технічний прогрес в АПВ». 2023. С.321-324.

УДК 330.131.7

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

**Пересада М. О. здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії;
Антощенко В.В. д.е.н., доц.**

Державний біотехнологічний університет

У роботі обґрунтовано актуальність ефективної державної політики у сфері сільського господарства, створення сприятливих умов для досягнення стратегічних цілей щодо формування конкурентоспроможного, стійкого та диверсифікованого аграрного сектору.

Державна політика у сфері сільського господарства та сільських територій України потребує значної переоцінки підходів до її формування, чіткого визначення пріоритетів, завдань та ефективних шляхів створення сприятливих умов для розвитку конкурентоспроможного, стійкого та диверсифікованого аграрного сектору, що забезпечує довгострокову продовольчу безпеку, захист навколишнього природного середовища, включаючи біорізноманіття, пом'якшення наслідків зміни клімату, зміцнення соціально-економічної структури сільських територій. Формування державної політики у контексті інтеграції України до ЄС вимагає імплементації та ефективного застосування механізмів і стандартів Спільної аграрної політики країн ЄС.

Кабінет міністрів затвердив стратегію розвитку сільського господарства та сільських територій в Україні на період до 2030 року. Також Кабмін затвердив операційний план заходів з її реалізації у 2025-2027 роках, який передбачає забезпечення сталого розвитку сільського господарства і сільських територій. Метою розроблення та реалізації Стратегії є підготовка аграрного сектору до

Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Молодь і технічний прогрес в АПВ». 2024 вступу України в ЄС, забезпечення сталого розвитку сільського господарства і сільських територій та створення сприятливих умов для досягнення стратегічних цілей щодо формування конкурентоспроможного, стійкого та диверсифікованого аграрного сектору (сільське господарство, харчова і переробна промисловість), що забезпечує довгострокову продовольчу безпеку, посилення захисту навколишнього природного середовища, включаючи біорізноманіття, пом'якшення наслідків зміни клімату, зміцнення соціально-економічної структури сільських територій. Стратегію передбачається реалізувати до 2030 року [1].

Стратегія розвитку також сприятиме формуванню конкурентоспроможного, стійкого і диверсифікованого аграрного сектору, що забезпечує довгострокову продовольчу безпеку, посилює захист навколишнього природного середовища, включаючи біорізноманіття, пом'якшення наслідків зміни клімату та зміцнення соціально-економічної структури сільських територій. Зі зростанням продуктивності виробляється все більше товарів і послуг – іншими словами, зростає економіка. Інновації та зростання продуктивності приносять величезну користь для споживачів та бізнесу, в тому числі і агробізнесу [2, с.162]. Реалізація заходів Стратегії розвитку до 2030 року сприятиме поверненню в обробіток 17,4% сільськогосподарських земель, недоступних станом на червень 2024-го; збільшення частки переробленої сільськогосподарської сировини до 38,8% з нинішніх 20,1% та до 50% – її частки в експорті у грошовому еквіваленті. Очікується, що у рослинництві прибуткових підприємств до 2030 року стане близько 95% від загальної кількості, у тваринництві – до 85%. Фінансування заходів в рамках реалізації Стратегії передбачається здійснювати за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів України, фінансової (кредитної та грантової) підтримки міжнародних партнерів з розвитку, міжнародних фінансових організацій, фінансової підтримки з бюджету ЄС, а також інших джерел, не заборонених законодавством України. Обсяг фінансування, матеріально-технічних і трудових ресурсів, необхідних для реалізації Стратегії, визначається щороку з урахуванням можливостей державного бюджету. В табл. 1 запропоновано стратегічні цілі, шляхи і способи розв'язання проблем у сфері сільського господарства та сільських територій України.

Моніторинг та оцінка результатів реалізації Стратегії проводиться Мінагрополітики, іншими центральними органами виконавчої влади за участю інститутів громадянського суспільства та міжнародних організацій. З метою реалізації Стратегії затверджується операційний план заходів, який містить чіткі та послідовні заходи, спрямовані на досягнення цілей Стратегії. В зазначеному операційному плані заходів передбачаються шляхи (завдання і заходи) досягнення стратегічних цілей Стратегії з метою комплексного розвитку сільського господарства та сільських територій.

Таблиця 1. Шляхи і способи розв'язання проблем

Цілі	Характеристика
Стратегічна ціль 1	Розбудова інклюзивної політики розвитку сільського господарства та сільських територій: інституційна спроможність
Стратегічна ціль 2	Гарантування суспільних потреб у високоякісних, поживних і безпечних харчових продуктах та досягнення продовольчої безпеки
Стратегічна ціль 3	Забезпечення стійкості сільськогосподарського сектору: підтримка справедливого доходу виробників та підвищення їх конкурентоспроможності
Стратегічна ціль 4	Ефективне використання земель: розмінування, земельна реформа
Стратегічна ціль 5	Кліматично орієнтоване сільське господарство: пом'якшення наслідків зміни клімату та адаптація до них
Стратегічна ціль 6	Модернізація аграрного сектору: розвиток переробки, інновації, цифровізація та обмін знаннями

Список використаних джерел

1. Проект Стратегії розвитку сільського господарства та сільських територій в Україні на період до 2030 року URL: <https://www.prostir.ua/?library=projekt-stratehiji-rozvytku-silskoho-hospodarstva-ta-silskyyh-terytorij-ukrajiny-na-period-do-2030-roku> (дата звернення 02. 10. 2024).
2. Антощенкова В.В. Організаційно-економічний механізм інноваційного розвитку сільськогосподарських підприємств. Вісник Харківського національного аграрного університету ім. В.В. Докучаєва, Сер. Економічні науки. 2021. №2 Том. 1. С. 161-170.

УДК 339.9:338.439.02:338/24(477)

ГЛОБАЛЬНИЙ ІНДЕКС ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ

**Семперович І.В. здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії;
Антощенкова В.В. д.е.н., доц.**

Державний біотехнологічний університет

У роботі проаналізовано Глобальний індекс продовольчої безпеки. Встановлено, що продовольча безпека є однією з головних цілей аграрної та економічної політики держави.

Глобальний індекс продовольчої безпеки (Global Food Security Index), був розроблений і побудований Economist Impact. Команда Economist Impact здійснює повний і остаточний редакційний контроль над усім вмістом, включаючи збір даних, аналіз і прогнозування. GFSI 2022 – це 11-е видання індексу. Economist Impact щорічно оновлює модель, щоб відобразити щорічні зміни структурних факторів, що впливають на продовольчу безпеку. Economist Impact прагне залучити всесвітньо впливову аудиторію в розуміння, засноване на фактичних даних, що може розпочати дискусію, розширити перспективи та каталізувати прогрес [1, с.145]. Існують різні підходи до визначення категорії «продовольча безпека», що орієнтуються або на імпорт продуктів харчування,